

Nr 175.

Av herr Nilsson, Nils Anton, om befrielse i vissa fall från skyldigheten att besöka fortsättningsskola.

Föreskrifter, att fortsättningsskola av 1918 års typ nödvändigt skall vara tvåårig, ha visat sig medföra synnerligen allvarsamma olägenheter för landsbygden och ha där mottagits med allmän ovilja. I följd därav hava också förslag framkommit om sådan ändring i bestämmelserna härom, att det må ankomma på skoldistriktet själva att besluta, huruvida fortsättningsskolan skall vara ettårig eller tvåårig. Men även om ett skoldistrikt finner det i allmänhet vara fördelaktigt, att fortsättningsskolan bibehålles såsom tvåårig, kunna dock i särskilda fall omständigheterna vara sådana, att det vore önskvärt, att ett barn kunde befrias från deltagande i undervisningen. Särskilt kan detta vara fallet beträffande barn från fattiga hem eller hem med många, mindre barn, där äldsta barnets biträde i hemmet eller anställande i tjänst är av verkligt behov påkallat, men hindras eller försvåras av den fortsatta skolgången. Erfarenheten har också visat, att i många fall barnen redan nu, utan lov, utebliva särskilt från andra årets fortsättningsskola, utan att man kan förhindra det.

För att få dessa förhållanden lagligen ordnade är nödvändigt, att större frihet beredes vederbörande skolråd, respektive skolstyrelse, att, när särskilda skäl därtill äro, besluta om befrielse från fortsättningsskolekurs.

Med anledning härav får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i samband med beviljande av anslag till fortsättningsskolan hos Kungl. Maj:t an hålla att § 27 mom. 5 i fortsättningsskolestadgan den 16 september 1918 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

§ 27. mom. 5. Huruvida skolpliktig må på grund av sjukdom, lyte eller liknande omständigheter eller eljest, där särskilda skäl äro, kunna befrias från skyldighet att besöka fortsättningsskola, skall bero på prövning i varje särskilt fall av skolstyrelsen.

Stockholm i januari 1926.

Nils Ant. Nilsson.

